

บทที่ 2

รูปแบบการเลี้ยงที่เหมาะสมของสุกรพื้นเมือง

บทนำ

แม้ว่าการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองในปัจจุบันได้ลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจไม่เหมาะสม เช่น โตช้า และ ประสิทธิภาพการใช้อาหารไม่ดี คุณภาพซากด้อย แต่พบว่าในบางท้องถิ่นยังมีความต้องการสุกรพื้นเมืองอยู่ และไม่เพียงพอกับความต้องการ การผลิตสุกรพื้นเมืองเพื่อการค้าในรูปแบบอาชีพเสริมจึงน่าจะกระทำได้ แต่ต้องมีผลผลิตที่สม่ำเสมอ เพื่อที่จะสามารถส่งผลผลิตเข้าสู่ตลาดตลอด รวมทั้งยกระดับการจัดการให้ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองที่เหมาะสมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่การเลี้ยง และพฤติกรรมของสุกร จะทำให้การจัดการเลี้ยงดูของเกษตรกร มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การทดลอง

1. เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการเลี้ยงต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมือง

วัสดุ และ อุปกรณ์

1. วัตถุดิบอาหารสัตว์ ประกอบด้วย ข้าวโพด, รำละเอียด, กากถั่วเหลือง, ปลาป่น, กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน, กากมะพร้าว, ไคแคลเซียมฟอสเฟต, เกลือป่น, น้ำมันปาล์ม และ ปริมิคซ์ (หมูรุ่น)
2. สัตว์ทดลอง สุกรพื้นเมืองคณะแพศ น้ำหนักเฉลี่ย ประมาณ 10 กิโลกรัม จำนวน 45 ตัว

วิธีการทดลอง

1. การวางแผนการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (completely randomized design) เพื่อศึกษารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง 3 รูปแบบ ประกอบด้วย การเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน และ การเลี้ยงในโรงเรือนกึ่งพื้นซีเมนต์กับพื้นดิน โดยแต่ละรูปแบบมี 5 ซ้ำ แต่ละซ้ามีสุกรพื้นเมืองคณะแพศจำนวน 3 ตัว

2.รูปแบบการเลี้ยง

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง ที่ทำการศึกษา 3 รูปแบบ มีลักษณะดังนี้ คือ

2.1 การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ ลักษณะการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองแบบนี้ ปล่อยสุกรบนพื้นดิน มีร่มไม้ ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นอยู่ตามธรรมชาติ แต่พื้นที่โดยรอบกั้นด้วยลวดตาข่ายถัก มีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำอยู่ภายใน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยง 5 x 15 ตารางเมตร

2.2 การเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ลักษณะของรูปแบบนี้ปฏิบัติเหมือนกับการขุนสุกรพันธุ์ที่เลี้ยงในเชิงพาณิชย์ โดยมีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำแบบจุ่มน้ำอยู่ภายในโรงเรือน มีขนาดพื้นที่การเลี้ยง 2.5 X 3 ตารางเมตร

2.3 การเลี้ยงในโรงเรือนกึ่งพื้นซีเมนต์กับพื้นดิน โรงเรือนถาวรลักษณะของการเลี้ยงจะมีลักษณะคล้ายกับการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ต่างกันตรงพื้นคอกประกอบด้วยสองส่วน คือ พื้นซีเมนต์ และ พื้นดิน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยงที่เป็นพื้นซีเมนต์ 2.5 X 3 ตารางเมตรและส่วนที่เป็นพื้นดิน 2.5 x 4 ตารางเมตร

3.การให้อาหาร

ในการทดลองนี้ให้อาหารสัตว์ทดลองแบบจำกัด เฉลี่ยวันละประมาณ 0.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยแบ่งให้ เช้า-เย็น และมีน้ำให้กินตลอดเวลา สูตรอาหารทดลองดังแสดงในตารางที่ 2.1

การเก็บข้อมูล

1.บันทึกปริมาณอาหารที่ให้และอาหารที่เหลือในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

2.บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว โดยชั่งน้ำหนักสุกรทดลองในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

ลักษณะที่ศึกษา

1.ปริมาณอาหารที่กิน

2.น้ำหนักตัวที่เพิ่ม = $\frac{\text{น้ำหนักตัวสุดท้าย} - \text{น้ำหนักเริ่มต้น}}$

3.ประสิทธิภาพการใช้อาหาร = $\frac{\text{ปริมาณอาหารที่กิน}}$

$\frac{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}$

4.อัตราการเจริญเติบโต

= $\frac{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}{\text{จำนวนวันที่เลี้ยง}}$

5.ต้นทุนอาหารในการผลิตสุกรพื้นเมือง 1 กิโลกรัม = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร

6.ต้นทุนอาหารตลอดการเลี้ยง = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร X น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

2.รูปแบบการเลี้ยง

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง ที่ทำการศึกษา 3 รูปแบบ มีลักษณะดังนี้ คือ

2.1 การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ ลักษณะการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองแบบนี้ ปล่อยสุกรบนพื้นดิน มีรั้วไม้ ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นอยู่ตามธรรมชาติ แต่พื้นที่โดยรอบกั้นด้วยลวดตาข่ายถัก มีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำอยู่ภายใน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยง 5 x 15 ตารางเมตร

2.2 การเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ลักษณะของรูปแบบนี้ปฏิบัติเหมือนกับการขุนสุกรพันธุ์ที่เลี้ยงในเชิงพาณิชย์ โดยมีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำแบบจุ่มน้ำอยู่ภายในโรงเรือน มีขนาดพื้นที่การเลี้ยง 2.5 X 3 ตารางเมตร

2.3 การเลี้ยงในโรงเรือนกึ่งพื้นซีเมนต์กับพื้นดิน โรงเรือนถาวรลักษณะของการเลี้ยงจะมีลักษณะคล้ายกับการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ต่างกันตรงพื้นคอกประกอบด้วยสองส่วน คือ พื้นซีเมนต์ และ พื้นดิน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยงที่เป็นพื้นซีเมนต์ 2.5 X 3 ตารางเมตรและส่วนที่เป็นพื้นดิน 2.5 x 4 ตารางเมตร

3.การให้อาหาร

ในการทดลองนี้ให้อาหารสัตว์ทดลองแบบจำกัด เฉลี่ยวันละประมาณ 0.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยแบ่งให้ เช้า-เย็น และมีน้ำให้กินตลอดเวลา สูตรอาหารทดลองดังแสดงในตารางที่ 2.1

การเก็บข้อมูล

- บันทึกปริมาณอาหารที่ให้และอาหารที่เหลือในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์
- บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว โดยชั่งน้ำหนักสุกรทดลองในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

ลักษณะที่ศึกษา

- ปริมาณอาหารที่กิน
- น้ำหนักตัวที่เพิ่ม = $\frac{\text{น้ำหนักตัวสุดท้าย} - \text{น้ำหนักเริ่มต้น}}$
- ประสิทธิภาพการใช้อาหาร = $\frac{\text{ปริมาณอาหารที่กิน}}{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}$
- อัตราการเจริญเติบโต = $\frac{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}{\text{จำนวนวันที่เลี้ยง}}$

5.ต้นทุนอาหารในการผลิตสุกรพื้นเมือง 1 กิโลกรัม = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร

6.ต้นทุนอาหารตลอดการเลี้ยง = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร X น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

2.รูปแบบการเลี้ยง

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง ที่ทำการศึกษา 3 รูปแบบ มีลักษณะดังนี้ คือ

2.1 การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ ลักษณะการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองแบบนี้ ปล่อยสุกรบนพื้นดิน มีร่มไม้ ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นอยู่ตามธรรมชาติ แต่พื้นที่โดยรอบกั้นด้วยลวดตาข่ายถัก มีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำอยู่ภายใน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยง 5 x 15 ตารางเมตร

2.2 การเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ลักษณะของรูปแบบนี้ปฏิบัติเหมือนกับการขุนสุกรพันธุ์ที่เลี้ยงในเชิงพาณิชย์ โดยมีที่ให้อาหารและที่ให้น้ำแบบจุ่มน้ำอยู่ภายในโรงเรือน มีขนาดพื้นที่การเลี้ยง 2.5 X 3 ตารางเมตร

2.3 การเลี้ยงในโรงเรือนกึ่งพื้นซีเมนต์กับพื้นดิน โรงเรือนถาวรลักษณะของการเลี้ยงจะมีลักษณะคล้ายกับการเลี้ยงในโรงเรือนพื้นซีเมนต์ ต่างกันตรงพื้นคอกประกอบด้วยสองส่วน คือ พื้นซีเมนต์ และ พื้นดิน โดยขนาดพื้นที่การเลี้ยงที่เป็นพื้นซีเมนต์ 2.5 X 3 ตารางเมตรและส่วนที่เป็นพื้นดิน 2.5 x 4 ตารางเมตร

3.การให้อาหาร

ในการทดลองนี้ให้อาหารสัตว์ทดลองแบบจำกัด เฉลี่ยวันละประมาณ 0.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน โดยแบ่งให้ เช้า-เย็น และมีน้ำให้กินตลอดเวลา สูตรอาหารทดลองดังแสดงในตารางที่ 2.1

การเก็บข้อมูล

- บันทึกปริมาณอาหารที่ให้และอาหารที่เหลือในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์
- บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว โดยชั่งน้ำหนักสุกรทดลองในแต่ละหน่วยการทดลองทุก 2 สัปดาห์

ลักษณะที่ศึกษา

- ปริมาณอาหารที่กิน
- น้ำหนักตัวที่เพิ่ม = $\frac{\text{น้ำหนักตัวสุดท้าย} - \text{น้ำหนักเริ่มต้น}}$
- ประสิทธิภาพการใช้อาหาร = $\frac{\text{ปริมาณอาหารที่กิน}}{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}$
- อัตราการเจริญเติบโต = $\frac{\text{น้ำหนักตัวที่เพิ่ม}}{\text{จำนวนวันที่เลี้ยง}}$

5.ต้นทุนอาหารในการผลิตสุกรพื้นเมือง 1 กิโลกรัม = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร

6.ต้นทุนอาหารตลอดการเลี้ยง = ราคาอาหาร X ประสิทธิภาพการใช้อาหาร X น้ำหนักตัวที่เพิ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดถูกนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) ในแผนการทดลองสุ่มสมบูรณ์ตลอด (completely randomized design) และถ้าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test

สถานที่ทำการทดลอง

สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตารางที่ 2.1 ส่วนประกอบ และคุณค่าทางโภชนาของสูตรอาหารที่ใช้ในการทดลอง

วัตถุดิบ	จำนวน (กิโลกรัม)
ข้าวโพด	40.00
รำละเอียด	20.00
กากถั่วเหลือง(44%)	15.00
ปลาป่น(58%)	4.00
กากปาล์ม	9.00
กากมะพร้าว	9.00
ไคแคลเซียมฟอสเฟต	1.20
เกลือ	0.30
น้ำมันปาล์ม	1.00
พรีมิกซ์ (หมูรูน)	0.50
รวม	100.0
โภชนา (โดยการคำนวณ)	
โปรตีน (%)	18.000
พลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ (kcal/kg)	3265.00
ไขมัน	5.125
เยื่อใย	6.80
แคลเซียม (%)	0.65
ฟอสฟอรัส (%)	0.52
ไลซีน	0.8663
เมทไธโอนีน + ซีสตีน	0.5997
ทรีโอนีน	0.6547
ทริฟโตเฟน	0.1896
ราคา (บาท/กิโลกรัม)	8.55

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

การศึกษาพื้นของคอกต่อสมรรถภาพการผลิต โดยทำการศึกษาใน 3 รูปแบบ คือ (1) เลี้ยงแบบขังคอกโดยพื้นคอกเป็นพื้นซีเมนต์ (เป็นโรงเรือนถาวร) (2) เลี้ยงแบบขังคอกโดยพื้นคอกเป็นพื้นซีเมนต์ และพื้นดิน (3) เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ โดยพื้นคอกเป็นพื้นดินมีที่หลบแดดหลบฝน ประมาณ 3 ตารางเมตร ให้อาหารวันละ 2 ครั้ง (เช้า-เย็น) นำให้กินตลอดเวลา ใช้สูตรอาหารที่มีเปอร์เซ็นต์โปรตีน 18 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลการทดลอง ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 สมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองที่เลี้ยงในรูปแบบโรงเรือนพื้นซีเมนต์ กึ่งปล่อยอิสระ และโรงเรือนกึ่งพื้นซีเมนต์กับพื้นดิน (ค่าเฉลี่ย $\pm$ SD)

ลักษณะโรงเรือน	พื้นซีเมนต์	กึ่งปล่อยอิสระ	พื้นซีเมนต์ กับ ดิน	CV (%)
ระยะเวลาในการเลี้ยง (วัน)	84	84	84	-
น้ำหนักแรกเริ่มต้น (ก.ก.)	10.28 $\pm$ 2.28 ^{ns}	10.23 $\pm$ 4.69 ^{ns}	10.35 $\pm$ 3.58 ^{ns}	35.51
น้ำหนักสิ้นสุดการทดลอง (ก.ก.)	23.33 $\pm$ 3.59 ^{ns}	23.26 $\pm$ 9.10 ^{ns}	23.37 $\pm$ 6.52 ^{ns}	29.09
น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (ก.ก.)	13.05 $\pm$ 1.55 ^{ns}	13.03 $\pm$ 5.02 ^{ns}	13.01 $\pm$ 3.12 ^{ns}	27.06
ปริมาณอาหารที่กิน(ก.ก./ตัว/วัน)	0.47 $\pm$ 0.0 ^{ns}	0.47 $\pm$ 0.0 ^{ns}	0.47 $\pm$ 0.0 ^{ns}	0.22
อัตราการเจริญเติบโต(ก.ก./ตัว/วัน)	0.16 $\pm$ 0.01 ^{ns}	0.16 $\pm$ 0.01 ^{ns}	0.16 $\pm$ 0.01 ^{ns}	27.06
ประสิทธิภาพการใช้อาหาร	3.03 $\pm$ 0.11 ^{ns}	3.04 $\pm$ 0.13 ^{ns}	3.03 $\pm$ 0.16 ^{ns}	4.56
ต้นทุนอาหารในการผลิตสุกร 1 ก.ก.	25.89 $\pm$ 0.96 ^{ns}	25.94 $\pm$ 1.14 ^{ns}	25.96 $\pm$ 1.40 ^{ns}	4.56
ต้นทุนค่าอาหารตลอดการเลี้ยง	337.73 $\pm$ 0.00 ^{ns}	337.15 $\pm$ 1.27 ^{ns}	337.15 $\pm$ 0.00 ^{ns}	4.56

ns ค่าเฉลี่ยในแถวเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปัจจุบันหลายประเทศต่างให้ความสนใจในการกำหนดมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ (animal welfare) เนื่องจาก มีข้อดีในแง่ ของสัตว์ที่เลี้ยงมีสุขภาพดี ให้ผลผลิตสูง รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากสัตว์มีคุณภาพดี ซึ่งสวัสดิภาพของสัตว์ ณ สถานที่เลี้ยง อันได้แก่ การจัดการให้สัตว์ปลอดภัย จากความกลัวและทุกข์ทรมาน ความไม่สบาย รวมทั้งการขัดขวางการแสดงออกของพฤติกรรมของสัตว์ โดยการจัดสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยให้มีพื้นที่เพียงพอ เพื่อความเป็นอยู่อย่างสบายไม่แออัด (The Department of Agriculture and Food, 2004) ก็เป็นข้อกำหนดหนึ่งในสาม ของสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองที่มีรูปแบบการเลี้ยงต่างกัน คือ 1) การเลี้ยงแบบขังคอกโดยพื้นคอกเป็นพื้นซีเมนต์ ซึ่งเป็นรูปแบบการเลี้ยง ที่ค่อนข้างจะจำกัดพื้นที่ สัตว์มีความแออัด (สัดส่วนพื้นที่ต่อตัวต่ำ) ซึ่งเป็นรูปแบบการเลี้ยงสุกรขุนที่กระทำกันอยู่ในปัจจุบัน 2) เลี้ยงแบบขังคอกโดยพื้นคอกเป็นพื้นซีเมนต์ และพื้นดิน โดยรูปแบบ

การเลี้ยงแบบนี้สัตว์มีความแออัดน้อยกว่ารูปแบบการเลี้ยงแบบแรก และมีพื้นที่คอกส่วนหนึ่งเป็นพื้นดิน เพื่อให้สัตว์แสดงออกถึงพฤติกรรม และ 3) เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ โดยพื้นที่คอกเป็นพื้นดิน มีที่หลบแดดหลบฝน ซึ่งการเลี้ยงสุกรในรูปแบบนี้ สัตสวนพื้นที่ต่อตัวมากที่สุด จากการทดลองครั้งนี้ใช้เวลาในการเลี้ยงสุกรพื้นหมดทั้งหมด 84 วัน (12 สัปดาห์) สุกรที่เริ่มการเลี้ยงมีน้ำหนักประมาณ 10 กิโลกรัม และเมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงน้ำหนักเพิ่มขึ้นประมาณ 13 กิโลกรัม โดยพบว่า ปริมาณอาหารที่กินของสุกรพื้นเมืองมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากในการทดลองครั้งนี้ได้ให้อาหารแบบจำกัด ซึ่งเป็นกรให้อาหารเช่นเดียวกับการเลี้ยงทั่วไปของเกษตรกร กล่าวคือ ให้อาหารวันละ 2 ครั้ง ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของปริมาณอาหารที่กิน (0.47 กิโลกรัม/ตัว/วัน) ไม่แตกต่างทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในส่วนของอัตราการเจริญเติบโต พบว่า น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นของสุกรพื้นเมืองในแต่ละกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน (ประมาณ 0.16 กิโลกรัม/ตัว/วัน) มีประสิทธิภาพการใช้อาหารประมาณ 3 สำหรับต้นทุนค่าอาหารต่อการผลิตสุกร 1 กิโลกรัมจะมีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ ประมาณ 26 บาท เมื่อคิดรวมทั้งหมดต่อระยะการเลี้ยงแล้วพบว่าคิดเป็นต้นทุนค่าอาหารประมาณ 337 บาท ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเลี้ยงสุกรทั้งสามรูปแบบ โดยให้อาหารอย่างจำกัด ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองแตกต่างกัน ซึ่งให้ผลในทำนองเดียวกันกับ Gentry *et al.* (2002a) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการเลี้ยงสุกรขุน ในทุ่งหญ้า กับ ในโรงเรือนในช่วง ฤดูใบไม้ผลิ - ฤดูร้อน พบว่า อัตราการเจริญเติบโตของสัตว์ทดลองไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าสมรรถภาพการผลิตของสัตว์ทดลองจะไม่แตกต่างกัน แต่จากการชำแหละซากเมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้น พบว่า สุกรพื้นเมือง ที่เลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระมีแนวโน้มว่าความหนาของไขมันสันหลัง รวมทั้งไขมันแทรกในกล้ามเนื้อน้อยกว่า กลุ่มที่เลี้ยงแบบขังคอก ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานของ Enfalt *et al.* (1997) ที่รายงานว่าสุกรที่เลี้ยงบนทุ่งหญ้าจะมีความหนาของไขมันสันหลังน้อยกว่าสุกรที่เลี้ยงในโรงเรือน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง ไม่ได้ส่งผลต่อสมรรถภาพการผลิต แต่มีแนวโน้มว่าการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระ จะดีกว่าในแง่ของต้นทุนคงที่ในการสร้างโรงเรือน รวมทั้งคุณภาพซาก ที่มีไขมันน้อยกว่า ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าจะทำการศึกษาต่อไป

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองที่มีรูปแบบการเลี้ยงต่างกัน โดยให้อาหารแบบจำกัด สรุปได้ว่า รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองมีผลต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองแตกต่างกันไม่เด่นชัดมากนัก ดังนั้นเกษตรกรสามารถเลือกเลี้ยงในรูปแบบใดก็ได้ ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ และ เงินทุนของเกษตรกร แต่การนำรูปแบบการเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยอิสระบนพื้นดิน ซึ่งเป็นสภาพที่ใกล้เคียงกับความเป็นอยู่ของสุกรพื้นเมืองเข้ามาใช้ในการจัดการเลี้ยงดูสุกรพื้นเมือง นอกจากจะมีต้นทุนต่ำในการกั้นพื้นที่แล้ว ยังเป็นการให้สัตว์สามารถแสดงออกของพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่ ทำให้สัตว์ไม่เครียด ตลอดจนแนวทางการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองด้วยอาหารคุณภาพดี แบบจำกัดปริมาณอาหารที่จะช่วยให้การใช้อาหารมีประสิทธิภาพมากขึ้นอาจช่วยลดต้นทุนการผลิต หากจะผลิตในระบบฟาร์ม

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษา รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองเพิ่มเติมในส่วนของ

1. รูปแบบการเลี้ยงต่อคุณภาพซากของสุกรพื้นเมือง
2. ปัญหา โรคและพยาธิของสุกรพื้นเมือง ที่เลี้ยงในรูปแบบต่าง ๆ